

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/61943 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, van 11 mei 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 20 november 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 11 mei 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 4 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De Staatssecretaris van Justitie is in de gelegenheid gesteld een reactie in te dienen.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) bevat het hoger-beroepschrift in aanvulling op de in artikel 6:5, onderdeel d, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) gestelde eisen, één of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank of de voorzieningenrechter van de rechtbank.

Ingevolge het tweede lid van dat artikel omschrijft een grief het onderdeel van de uitspraak waarmee de indiener zich niet kan verenigen, alsmede de gronden waarop de indiener zich daarmee niet kan verenigen.

Ingevolge het derde lid wordt het hoger beroep niet-ontvankelijk verklaard, indien niet is voldaan aan het eerste of tweede lid, aan artikel 6:5 van de Awb of aan enig ander bij de wet gesteld vereiste voor het in behandeling nemen van het hoger beroep. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

2.2. Met hetgeen appellant heeft aangevoerd beoogt hij kennelijk het geschil in volle omvang aan de Afdeling voor te leggen, zonder aan te geven met welk onderdeel van de aangevallen uitspraak hij zich niet kan verenigen. Dit verdraagt zich niet met het hiervoor weergegeven grievenstelsel. Het aldus aangevoerde is mitsdien geen grief in de zin van artikel 85 van de Vw 2000.

2.3. Het hoger beroep is, gelet op voormeld artikel 85, derde lid, van de Vw 2000, kennelijk niet-ontvankelijk.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

verklaart het hoger beroep niet-ontvankelijk.

Aldus vastgesteld door mr. T.M.A. Claessens, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar van Staat.

w.g. Claessens
Lid van de enkelvoudige kamer

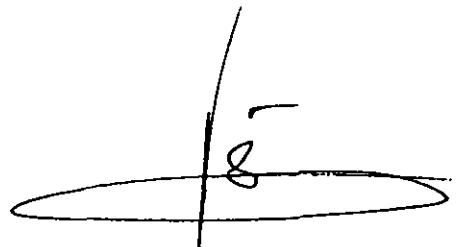
w.g. De Vink
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 2 juli 2007

154-526.

Verzonden: **02 JUL 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

AFSCHRIFT

II

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
vreemdelingenkamer

nevenzittingsplaats Almelo

regnr.: Awb 06/61943 BEPTDN/BE

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

geboren op
van Iraakse nationaliteit,
IND dossiernummer 9902.18.2092,
eiser,
gemachtigde: mr. R.S. Imamkhan, advocaat te Amsterdam;

tegen

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE

voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),

te 's-Gravenhage,

verweerder,

vertegenwoordigd door mr. M. van der Salm, ambtenaar ten departemente.

1. Procesverloop

Op 24 april 2006 heeft eiser een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd zoals bedoeld in artikel 33 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) ingediend. Op 9 oktober 2006 heeft verweerder het voornemen tot afwijzing van de aanvraag bekend gemaakt. Bij brief van 16 oktober 2006 heeft eiser hierop gereageerd met een zienswijze. Bij besluit van 20 november 2006 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Bij brief van 19 december 2006 is daartegen beroep ingesteld. Dit beroep is aangevuld bij brief van 24 januari 2007. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het beroep is ter zitting van 4 mei 2007 behandeld. De gemachtigde heeft bij faxbericht van 4 mei 2007 bericht dat zij niet ter zitting aanwezig zal zijn. Eiser was evenmin ter zitting aanwezig. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Standpunten

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen, omdat uit informatie van de korpschef is gebleken dat eiser zijn hoofdverblijf in november 2003 heeft verplaatst naar Duitsland, zodat hij op grond van artikel 32, eerste lid, onder d van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) niet in aanmerking komt voor verlening van een vergunning tot verblijf voor onbepaalde tijd.

In het verweerschrift heeft verweerder nog opgemerkt dat de gevolgen van de vestiging in Duitsland voor rekening komen van eiser, aangezien hij hiermee te kennen heeft gegeven niet langer bescherming te behoeven in Nederland. Er zijn geen omstandigheden gesteld die aanleiding vormen om gebruik te maken van de inherente afwijkingsbevoegdheid zoals neergelegd in artikel 4:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Eiser is overigens niet vijf jaar in het bezit geweest van een verblijfsvergunning.

Eiser stelt zich in beroep op het standpunt dat hij niet terug kan keren naar Irak in verband met de algehele veiligheidssituatie aldaar. Eiser is aangewezen op een asielaanvraag hier te lande, aangezien Nederland krachtens de Overeenkomst van Dublin verantwoordelijk is voor de behandeling van de asielaanvraag. Eiser voert aan dat hij door Duitsland zal worden uitgezet, ten bewijze waarvan hij een beschikking heeft overgelegd van 4 januari 2007. Voorts dient een belangenafweging te worden gemaakt, waarbij moet worden meegewogen dat eiser van 1998 tot 2003 in het bezit is geweest van een verblijfsvergunning asiel, dat hij slechts korte tijd in Duitsland heeft verbleven, dat hij Nederlands spreekt en hier vrienden en bekenden heeft.

3. Overwegingen

Het geschil beperkt zich tot de vraag of verweerder de door eiser aangevraagde asielvergunning voor onbepaalde tijd kon weigeren op grond van artikel 34 juncto artikel 32, eerste lid, onder d, Vw 2000.

Niet in geschil is dat eiser zijn hoofdverblijf heeft verplaatst naar Duitsland hetgeen ingevolge artikel 32, eerste lid, onder d, Vw 2000 een reden kan vormen de aanvraag om verlening van een vergunning asiel voor onbepaalde tijd af te wijzen. In geschil is de vraag of verweerder in redelijkheid van zijn bevoegdheid gebruik heeft kunnen maken om verlening van de gevraagde vergunning te weigeren op grond van verplaatsing van het hoofdverblijf.

Naar het oordeel van de rechtbank dient deze vraag bevestigend te worden beantwoord. Daartoe overweegt de rechtbank dat uit de stukken blijkt dat eiser bij de verplaatsing van zijn hoofdverblijf de intentie had om zich definitief in Duitsland te vestigen. Eiser is immers in Duitsland gehuwd, heeft volgens eigen zeggen daar verbleven op grond van een verblijfstitel en heeft daar tweeënhalf jaar verbleven. Om die reden acht de rechtbank de omstandigheid dat eiser in Nederland een verblijfsvergunning heeft gehad, Nederlands spreekt en hier vrienden en bekenden heeft, onvoldoende voor het oordeel dat verweerder in redelijkheid niet van voornoemde bevoegdheid gebruik had kunnen maken.

Zaaknummer: Awb 06/61943

blad 3

De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich met recht op het standpunt heeft gesteld dat eiser met de verplaatsing van zijn hoofdverblijf naar Duitsland tevens heeft aangegeven dat hij zich niet langer onder de bescherming van de Nederlandse autoriteiten wenst te stellen. Voor zover eiser van mening is dat hij niet kan terugkeren naar zijn land van herkomst, ligt het op zijn weg om in Duitsland een daartoe strekkende aanvraag in te dienen.

Het beroep is, gelet op het vorenstaande, ongegrond.

Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

4. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.H. Keuzenkamp en in tegenwoordigheid van drs. E.F. Hafkamp als griffier in het openbaar uitgesproken op 11 MEI 2007

E. F. Hafkamp

J. H. Keuzenkamp

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 11 MEI 2007

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 's-GRAVENHAGE

Canales ADVOCATEN LAWYERS

Fizeaustraat 19 - 1097 SC Amsterdam - The Netherlands
 T - +31 (0)20 685 2983
 F - +31 (0)20 689 0647
 E - info@canalesadvocaten.nl
 W - www.canalesadvocaten.nl

PER FAX 070-3651380

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad
 van State
 Hoger beroep vreemdelingenzaken
 Postbus 16113
 2500 BC Den Haag

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN ✓	
04 JUN 2007	
ZAAKNR.	✓
AAN:	✓
BEHANDELD: DO:	CA:

- mr ds J. A. Canales
 - mw mr S. Boeddout
 - mw mr R. S. Imamkhan

Regnr. : Awb 06-61943 BEPTDN/BE
 IND Dossiernr. : 9902.18.2092
 Datum : 4 juni 2007
 Inzake : -Hoger beroep

1990 - A

GRONDEN BEROEP

Geeft eerbiedig te kennen:

, eiser, geboren op van Iraakse nationaliteit,
 te dezer zake domicilie kiezende te Amsterdam, Fizeaustraat 19 ten kantore van de advocaat en
 procureur mr. R.S. Imamkhan, die door hem bepaaldelijk gevolmachtigd is dit bezwaar in te
 dienen en die te dezer zake voor hem zal optreden met het recht van substitutie.

1. Eiser heeft op 19 december 2006 beroep ingesteld tegen de afwijzing van de aanvraag voor asiel onbepaalde tijd.
2. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend. Op 4 mei jl. is het beroep ter zitting behandeld.
3. Op 11 mei jl. is bij uitspraak van de rechtbank Den Haag het beroep ongegrond verklaard.

Gronden

Vestiging Duitsland.

Clïënt is in het verleden naar Duitsland vertrokken om te huwen met zijn toenmalige vrouw. Inmiddels is eiser sinds september 2006 gescheiden van zijn vrouw. Eiser zit in detentie in de Duitsland. Na het uitzitten van zijn straf heeft cliënt geen rechtmatig verblijf in Duitsland. Bovendien heeft cliënt geen enkele binding met Duitsland nu hij gescheiden is van zijn vrouw. Gelet op de situatie in Irak kan eiser niet terugkeren naar Irak.

Situatie in Irak

Eiser is afkomstig uit Irak. De situatie in Irak is dramatisch. Het geweld in de soennitische driehoek is toegenomen. Zowel in Bagdad als in de rest van het land zijn veiligheidsvoorzorgen

voor reizigers praktisch onmogelijk. Het risico van aanslagen en banditisme is hoog, vooral in Bagdad en in de rest van Centraal-, West-, Noord-West- en Zuid-Irak. Er bestaat voorts een hoog risico van ontvoering, zonder onderscheid in nationaliteit. Verder zijn er risico's verbonden aan de aanwezigheid van mijnen en aan voortdurende militaire operaties. Het ministerie van Buitenlandse Zaken ontraadt het afreizen naar Irak. De situatie in Irak is en blijft onveilig voor burgers.

Gelet op de veiligheidssituatie is het onverantwoord om eiser terug te sturen naar een land, waarin de veiligheid niet kan worden gewaarborgd.

Dublin claim

Deze claim houdt in dat asielzoekers maar in één land binnen Europa asiel mogen aanvragen. Een aanvraag in een ander land wordt daarna onmogelijk. Eiser kan in Duitsland geen asiel aanvragen, omdat Nederland verantwoordelijk is voor de asielaanvraag. Zoals reeds opgemerkt heeft eiser in het verleden een asiel aanvraag in Nederland ingediend en verkregen.

Individuele belangenafweging

Er dient een individuele belangenafweging te worden gemaakt, waarbij alle feiten en omstandigheden moeten worden meegewogen. Eiser heeft sinds 1998 tot 2003 een verblijfsvergunning asiel gekregen. Ruim vijf jaar heeft eiser een verblijfsvergunning gehad. Voorts laat de situatie het in Irak onverlet om eiser terug te sturen naar het land van herkomst. Bij terugkeer in Irak moet voor zijn leven gevreesd worden. Het gediende belang staat niet in redelijke verhouding tot het geschonden belang. Voorts dient in deze situatie rekening te worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van eiser.

REDENEN waarom:

Eiser verzoekt het beroep gegrond te verklaren en de bestreden beschikking d.d. 11 mei 2007 te vernietigen.

Met veroordeling van verweerder in de kosten van dit geding.

Amsterdam, 4 juni 2007

mr. R.S. Injankhan

